

Vedrørende det med stationsmoderniseringerne: Der er altså ikke bevilget penge til det de sidste to år, hverken til elevatorer eller til miljøforbedringer, og det, der står om elevatorer i oplægget fra regeringen til 10-års-investeringsplanen, er jo, at der er nævnt projektet i henholdsvis Nykøbing Falster, Nivå og Middelfart, og der er altså ikke nævnt flere. Der er nævnt, at man vil igangsætte nogle projekter, der i alt vil andrage 23 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil lige sige til de øvrige ordførere herinde, at jeg synes, det er utrolig sympatisk, at hr. Kaj Ikast har så svært ved at snakke uden om, hvad det er for en jammerlig sag.

Nu handler det her jo om handicapforslaget, men så får vi en stor tale om noget andet. Nu var jeg ikke medlem af Folketinget i 1992, så jeg skal ikke kunne sige, hvad der skete på det tidspunkt, men jeg vil godt sige – jeg ved jo, at hr. Kaj Ikast ved det, og han ved, at jeg ved det – at det er en velvoksen skandale, at de projekter, der var i gang, som var vedtaget, som lå helt klar, nu er væk.

Altså projekterne for Middelfart Station og Nykøbing Falster, to store skiftestationer, var fuldstændig klar til at skulle køre. Så kommer der en regering, som synes, at det er vigtigst, at vi sikrer de mest velhavende menneskers skatter, og så sætter man det bare i stå. Det er stadig væk ikke så konkretiseret, at vi kan være sikre på, at bare de der skiftestationer får deres elevatorer.

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det sjove ved det var, at hvis nu hr. Poul Andersen havde læst videre, så står der i samme plan: Status vedrørende handicaptiltag på stationerne. Og man kan se dem, der skal laves, og dem, ministeren går i gang med at forhandle med de forskellige ordførere om, og at der skal tages af den milliard kroner. De 23 mio. kr. er dem, der står i investeringsplanen. De næste står under handicaptiltag på stationerne. Og det er alle elevatorerne, og de er med i det forhandlingsoplæg, som man går i gang med at diskutere med ordførerne, så de er ikke taget af.

Når jeg nu ser på den plan, De Radikale kørte med før, er der alt i alt i alle 5 år indtil 2004 afsat 25 mio. kr. til elevatorer. Den må De Radikale jo

have, for jeg har fået den, og der kan man se, hvad hver eneste krone indtil 2004 skulle bruges til. Den har der været taget hensyn til i fremstillingen af investeringsplanen, så der kan ikke være de store forskelle.

Det, der har været den stor forskel, er, at vi dengang brød med det, som man i dag kalder historie. Vi brød historien med at lave tog i Danmark og lade dem bygge, selv om de ikke var moderne og miljøvenlige nok.

Siden er vi virkelig gået ind for at tage miljøvenlige tog, og dem, vi får leveret nu, som blev indkøbt af Socialdemokratiet, er de mest moderne og miljøvenlige tog, der overhovedet kan fås. Det er nødvendigt, at de passer til kørestolsbrugene, så de kan placeres rigtigt. Prøv engang at tage nogle kørestolsbrugere med ind i S-togene og få dem placeret rigtigt, så vil man se, at de er noget af det mest anvendelige.

De nye tog, vi skal se på i Italien, er endnu bedre, men de er også af nyere dato. Så der er ikke svigtet så meget, og hvis vi nu går investeringsplanen igennem, vil man kunne se, at de samme overskrifter, som står her i Socialdemokratiets og De Radikales plan, bare står med 1 mia. kr. i regeringens.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Min korte anciennitet i Folketinget gør det ikke muligt at deltage i diskussionen om, hvad der skete i starten af 1990'erne, da man indkøbte S-tog. Men i og for sig mener jeg heller ikke, at det er en relevant diskussion, for vi er jo alle sammen enige om, at skal der købes nyt, skal der købes handicapvenligt. Det ønsker jeg slet ikke at indgå i en diskussion om.

Det, jeg ønsker at indgå i en diskussion om, er, hvad vi vil gøre med de mange gamle stationer, der har et problem, og hvor det ifølge ministeriet selv er omkring 80 stationer. Det er da rigtig nok, at der er afsat 25 mio. kr. frem til 2004 til at afklare nogle af de problemer, og det er penge, den gamle regering afsatte. Men mener hr. Kaj Ikast, at så er problemet løst? Så behøver vi sådan set ikke at gøre mere ved de gamle stationer, så kan vi koncentrere os om at købe godt nyt fremover, og så skal vi ikke bruge flere midler på det? Er det det, der ligger i den argumentation?

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Det er nu bare, fordi hr. Kaj Ikast stod og bryste sig af sit S-togs-indkøb i 1992, at jeg ligesom